

ריפוי בעיסוק של אז/ לאה רחלי יעקוב

האמת היא שקשה לי להתייחס לעצמי כאל מרפאה בעיסוק של פעם.... אבל כנראה ש 24 שנות עבודה במקצוע אכן הופכות אותי ל"ותיקה"...

למקצוע הגעתי ממש במקרה, בעקבות מחלה של אבי נחשפתי מקרוב לעולם הרפואה והטיפול והמחשבה הראשונית שלי הייתה ללמוד רפואה, זה נראה לי יעוד מושלם. בן זוגי היה רופא מתחיל והמחשבה על לנהל חיי משפחה כאשר שנינו עוסקים ברפואה לא עלה בקנה אחד עם איך שדימיתי את עצמי כאם ולכן ויתרתי על הרפואה אבל חיפשתי מקצוע בתחום הטיפולי שייתן לי מידה רבה של עצמאות, חופש יצירה ותמרון. דפדפתי בחוברות ההרשמה של אוניברסיטת תל-אביב וחיפה ותחת בית הספר לרפואה ניצב החוג לריפוי בעיסוק, קראתי בעיון, בררתי, התקשרתי למקומות שיש בהם ריפוי בעיסוק והלכתי לצפות ולשוחח עם מרפאות בעיסוק ו"התאהבתי"...האהבה הזו שורדת עד היום...

את תקופת הלימודים בתל אביב מאוד מאוד אהבתי. אני זוכרת שלמדנו 42 שעות שבועיות אבל התוכנית ברובה הייתה ממש מרתקת. אני זוכרת את פרופסור קרסו המדהים עומד על השולחן ובקסם רב מרתק אותנו אליו. את הצורך לשנן את כל מערכות התפקוד האנטומיות בגוף, את הצפייה בניתוח גופה (מחריד אך מרחיב...) את הסדנאות בטיפול במוסיקה ובפסיכודרמה ובמיוחד את האווירה בחוג שהייתה חמה, ביתית ומקבלת. היינו חוג קטן אך בהחלט איכותי.

באופן אישי הייתי מאוד פעילה בוועד הכיתה ובוועד התרבות של בית הספר לרפואה והרגשתי שנתנו מקום להצעות וליוזמות שלנו. הרגשתי שהיה קשר מאוד קרוב עם רוב הצוות האקדמי ותחושה של אכפתיות גדולה ושייכות.

גם אל תחום הטיפול בילדים על הספקטרום האוטיסטי הגעתי במקרה... כמו כל מי שהיה לה ברור שתחום הילדים "הוא שלה" רציתי להתחיל במסגרת כמו התפתחות הילד כדי לקבל הדרכה טובה וניסיון מגוון בילדים. הגעתי לברורים ראשוניים בהתפתחות הילד בתל השומר, לדעתי אם אני זוכרת נכון ממש "צנחתי" לשם ולא תאמתי מראש. האחראית אמרה ש"כרגע הם לא זקוקים, שמרה את הט'ל שלי והוסיפה אבל אני יודעת שביחידה של האוטיסטים מולנו מחפשים כבר הרבה זמן, גשי לשם..."

נגשתי ועד היום אני שם... מאוד הרשימה אותי הסביבה הטיפולית החמה, האיכפתית, החום והאיכות האנושית שהיו שם. המעון הפסיכיאטרי לילדים, הוא בעצם המקום היחיד שמתחילת הקריירה שלי לא עזבתי, ואני עובדת בו רצוף, לומדת גדלה ומתפתחת...

לראיון הקבלה הגעתי מצוידת ברשימת שאלות בראיון נכחו ד"ר זימן ואירית אבן הפסיכולוגית האחראית. היא גם הצטיידה ברשימת שאלות, את כולן מן הסתם שכחתי, אך אחת ממש מלווה אותי מאז. היא שאלה אותי "רחלי האם עברת טיפול פסיכולוגי פעם?" נחרדתי מהשאלה ועניתי מה פתאום, למה את שואלת? והיא השיבה רק במילה אחת ובחיוך "חבל"...

החבל הזה לימים היה אשנב לגדילה ולהתפתחות שלי כאדם וכמטפלת ואחד הדברים המשמעותיים ביותר עבורי בצמיחה האישית שלי היא ההדרכה הדינאמית שקבלתי לאורך כל השנים וטיפול פרטני שלקחתי בעיתות שונות ושגם תרם לצמיחה זו.

בחודשים הראשונים לעבודתי לאחר שאספתי ושנוררתי כל מיני חפצים שלא היה לאף אחד צורך בהם והפכתי אותם לגירויים בחדר הטיפולים, כמו ארגז קרטון ענקי שמלאתי בקלקרים ושהילדים לא רצו לצאת ממנו.. חבית קרטון שממנה יצרתי צלחת ווסטיבולרית מכילה, שטיח ישן, קרש שהפך לסקוטר עם הוספת גלגלים וכו'...אז לא היינו מתוקצבים כמו היום וליצירתיות ולאיתור היה מקום רב ב"רשימת הציוד" של החדר.

אני זוכרת אותי בהתחלה מגיעה הביתה לאחר יום עבודה עייפה, מותשת וסחוטה, דברתי עם בן זוגי רק על הילדים, על ההפרעה החמקמקה, על כאבם של ההורים והלכתי לישון מוקדם לשעות ארוכות...ואלמלא אותה הדרכה נפלאה שליוותה ותמכה בי לא בטוחה שהייתי שורדת את ההתחלה הכול כך עמוסה רגשית הזו...ועל כך ועל עוד מיליוני דברים תודתי החמה והמעריכה נתונה לאירית אבן הפסיכולוגית האחראית של המעון דאז שהיום במבט לאחור אני כולה לומר בוודאות שהיא ה"מנטאור" שלי בתחום...

במקביל להתמחות באוטיזם הבנתי שאני צריכה לעבוד בתחום נוסף בילדים ולאזן את המאזן האנרגטי שלי שבין השקעה, קבלה והדדיות. לכן תמיד עבדתי במקביל עם אוכלוסיית הילדים התקינה עם קשיי למידה על רקעים שונים וכך שמרתי על המאזן החשוב הזה (גם היום), אחרת לדעתי הייתי נשחקת ולא שורדת את הטיפול בילדים על הרצף האוטיסטי לאורך זמן כה רב...

היום ולמעשה כבר זמן רב לריפוי בעיסוק במעון יש מקום רב ונכבד. במסגרת עבודתי אני מדריכה את הצוות החינוכי, את ההורים, מנחה קבוצות הורים וילדים, קבוצות אחים, קבוצות אקולוגיות מגוונות, מטפלת במים (בברכה טיפולית), מדריכה סטודנטיות, מרפאות בעיסוק, מלמדת קורסים ומפיקה כנסים בתחום.

מבחינתי הריפוי בעיסוק כמקצוע הוא אשנב ענקי שנוגע כמעט בכל אופק שאתור אליו והשמיים לתחושתי הם אין סופיים...

מאחלת לכולם סיפוק והנאה מהמקצוע כמו שאני חווה גם היום.

בהצלחה, לאה רחלי יעקוב

מעון פסיכיאטרי לילדים תל השומר

מתי'א מיתר-יהוד

Rahel.jacob@gmail.com